Kot več šol v Ljubljani, bo tudi OŠ Ketteja in Murna na Kodeljevem dobila nov prizidek s telovadnico. Zgrajen naj bi bil do junija prihodnjega leta — tako so povedali v pisarni SGP Graditelj. Sredstva za ta objekt so zagotovljena v programu III. samoprispevka. Na sliki: Dela na prizidku so že v polnem teku

ALEŠ ČERNIVEC

● III. samoprispevek

LE ŠTIRJE OBJEKTI NE BODO PRIČETI LETOS

Gradnja objektov iz programa III. samoprispevka za letošnje leto poteka dobro, čeprav zaradi različnih težav ne čisto po načrtu. Pred rokom so bili predani namenu prizidki k osnovnim šolam Milan Šušteršič, Jože Moškrič in Karel Destovnik-Kajuh, v gradnji pa so še zdravstveni dom Medvode, Lutkovno gledališče, Avdiologopedski oddelek, osnovni šoli Kette-Murn in Trnovo ter VVO Nove Jarše, Ivan Kavčič, Ig. Gmajna Črnuče in Trnovo.

Vse pa kaže, da ne bo mogoče pričeti graditi osnovnih šol v Zgornjem Kašlju, Stožicah, Koleziji in Bratov Babnik. Za osnovno šolo v Zgornjem Kašlju je vzrok iskati v interventnem zakonu o zaščiti kmetijskih zemljišč, problem je tudi financiranje komunalnih naprav in zagotavljanje denarne soudeležbe s strani občine Ljubljana Moste-Polje. Inteventni zakon preprečuje zidavo tudi OŠ Stožice. Zato bodo namesto nje zgradili prizidek k že obstoječi šoli Danile Kumar. Za osnovni šoli Bratov Babnik in Kolezija pa Ljubljanska banka ni izdala potrebnih garancij.

Še letos pa bodo zasajene lopate ali pa sklenjene pogodbe z najugodnejšimi izvajalci za naslednje objekte: glasbena šola Vič, VVO Dolomitski odred, Bonifacija, Kodeljevo in Brdo, Varstveno delovni center Šiška ter osnovni šoli Stane Kosec in Bičevje.

D. J.

● VZGOJA IN IZOBRAŽEVANJE ●

● Emona, Mercator in Žito

Skupno izobraževanje ob delu

V predelovalni agroživilski industriji Slovenije, še posebno ljubljanskega območja, že dolgo čutijo potrebo po kvalificiranih delavcih, ki bodo kos skokovitemu razvoju sodobne tehnologije, razvoju strokovnosti in znanja, organizaciji dela in vse zahtevnejšemu vključevanju v tokove trženja doma in v svetu. Potrebe naše občine, kjer imata svoja sedeža Žito in Emona, pa so vodile tudi Mercator k skupni akciji za izobraževanje agroživilcev.

Pobudo in organizacijo za pridobitev strokovne izobrazbe IV. stopnje in II. stopnje strokovnosti za poklice peka, slaščičarja, testeninarja, konditorja in mesarja je podalo Žito. To jesen je začela Srednja agroživilska šola v Kamniku izvajati program izobraževanja, ki bo trajal 16 mesecev. Udeležuje se ga okrog 30 kandidatov. IV. stopnja izobraževanja na tej šoli je v sedanjem usmerjenem izobraževanju enaka nekdanji triletni poklicni šoli. Učni program rednega šolanja, ki traja v atreh letih 2293 ur, so ob enakem obsegu snovi skrajšali na 1008 ur. Ravnatelj šole je na sestanku s slušatelji poudaril, da bodo morali kandidati enako obsežno snov osvojiti z izobraževanjem ob delu in samoizobraževanjem. Kvalifikacije, ki si jih bodo pridobili, pa bodo verificirane in bodo veljale kjerkoli v agroživilstvu; torej ne bodo internega značaja.

Med tujimi jeziki, ki so se jih kandiati učili v osnovni šoli, so angleščina, nemščina in ruščina — tem bo prilagojena tudi nadaljnja snov. Največ ur pa bodo posvetili strokovnim predmetom, kot so: osnove tehnike in proizvodnje, izbirna živilska tehnologija, mikrobiologija, procesna tehnika v živilstvu itd.; slovenskega jezika bo 144 ur, za samoupravljanje s temelji marksizma je namenjenih 54 ur. Splošna predavanja bodo v Litu predavana iz tehnoloških predmetov pa tudi v Emoni. Predavatelji bodo obravnavali skupine sorodnih predmetov, iz katerih bodo kandidati po treh semestrih opravljali izpite. Delo bo potekalo po verificiranem predmetniku in učnem načrtu.

Pedagoška ura za izvajanje vzgojno izobraževalnega programa stane 616 din, kar znese v enem šolskem letu poprečno 17.000 din za kandidata (brez učnih knjig). V Emoni, Mercatorju in Žitu nameravajo poravnati te stroške na račun delovnih organizacij.

V treh semestrih po 18 delovnih tednov — vsak semester bo trajal eno šolsko leto — bodo prožno prilagajali čas predavanj potrebam kandidatov, saj vemo, da delajo v izmenah v neposredni proizvodnji.

Dosedanja praksa priučitve nekvalificiranih delavcev s pomočjo takoimenovanih internih diplom bo na ta način presežena. Ta program pa bo dajal tudi strokovne temelje za nadaljnje izobraževanje in tudi širša obzorja pri obvladovanju vse bolj zapletenih tehnologij v sodobni živilskopredelovalni industriji. Usmerjeno izobraževanje se tako neposredno vključuje v potrebe žive prakse. Boj za več hrane pa dobiva tudi strokovna izhodišča.

● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ●

● DELOVNI POSVETI

Neposredna menjava izkušenj

Prejšnji mesec je OZKO v okviru svojega akcijskega programa organizirala posvete zborovodij šolskih in odraslih pevskih zborov ter posvet predsednikov kulturno umetniških društev in skupin.

POSVET ZBOROVODIJ ŠOLSKIH PZ

Od vseh vabljenih zborovodij se je posveta žal udeležila le polovica! Kot strokovnega svetovalca smo tudi to pot povabili Mira Kokola, ki nam že nekaj let zapored pomaga pri izbiri programa za srečanje PZ, pa tudi s strokovnimi nasveti in napotki zborovodjem posameznih zborov. Na posvetu smo se najprej pogovorili o kraju in datumu srečanja, o programu pa bo govor takoj po zimskih počitnicah, ko se bomo ponovno sestali.

Zborovodjem smo posredovali spisek revolucionarnih in kulturnih obletnic, da bodo imeli lažje delo pri izbiri programa. Dogovorili smo se tudi o skupni pesmi. Na naslednjem srečanju bo to Čudež jutra G. F. Händla ob 225-letnici skladateljeve smrti.

Še besedo, dve o lokaciji srečanja. Zadnji dve leti smo organizirali koncert šolskih PZ v KD Španski borci. Čeprav dom s svojo dvorano, obema avlama in Jelovškovim likovnim salonom iz dneva v dan vedno bolj postaja nekakšno kulturno središče Most in tudi širšega območja naše občine, le ni najbolj primeren za vse vrste prireditev. Ena takih je srečanje šolskih PZ, saj ob tej priložnosti zapoje tudi do 1000 mladih pevk in pevcev, ki bi nadvse radi poslušali eni druge, dvorana pa premore le 360 sedežev! Če pride na koncert, recimo, manj kot polovica staršev nastopajočih otrok, jih preprosto ni kam dati. Prav tako so po dosedanjih dveletnih izkušnjah za tako množico otrok tudi stranski prostori mnogo premajhni.

Tako smo se odločili, da to prireditev prenesemo spet v festivalno dvorano, kjer otroci oziroma zbori sedijo v parterju dvorane, in sicer po vrsti, kot potem nastopajo, še vedno pa ostane dovolj prostora za starše v parterju in na balkonu. Okvirno smo določili tudi datum srečanja, in sicer 20. marec ali 17. april 1984. Spregovorili smo tudi o problemih in težavah zborovodij pri njihovem delu. Žal so v najrazličnejših krožkih in sekcijah po šolah praviloma vključeni tisti boljši, bolj zagnani učenci, ki ponavadi pojejo še v pevskem zboru. Nikakor ne želimo podcenjevati ali omalovaževati drugih dejavnosti ŠKD, vendar pa je v večini primerov na vsaki šoli zbor tisti, ki vedno nastopa na šolskih in drugih proslavah in prireditvah! Zato bi morali urnik drugih krožkov in sekcij povsod priredili tako, da bi lahko zbor nemoteno pripravljal svoj program!

POSVETI ZBOROVODIJ ODRASLIH PZ

Tudi tega posveta se iz objektivnih razlogov niso udeležili vsi naši zborovodje. Kljub temu smo se ob prisotnosti Radovana Gobca, dolgoletnega pevovodje in skladatelja, pogovorili o najbolj perečih problemih zborovstva nasploh pa seveda o problemih naših PZ.

Poleg tega, da primanjkuje zborovodij — zlasti kvalitetnih je opaziti tudi osip članstva. Seveda to ne velja za vse PZ (Vevče, Zadvor, Bizovik), pri ostalih pa je primanjkljaj pevcev, zlasti pa razmerje med ženskimi in moškimi glasovi, že kar kroničen pojav.

Tovariš Gobec je prisotnim predočil usmeritve Ljubljanskega pevskega združenja v zvezi s prizadevanji za nadaljnji razvoj in dvig programske in izvajalske ravni naših PZ.

Revije PZ naj postanejo prikaz napredovanja in kakovosti, ne pa nazadovanje in slabše kvalitete. Zato naj bi zbori, ki že več let ne izkazujejo nobenega napredka, ne bili vključeni na revije vse dotlej, dokler ne bi zadostili osnovnim namenom in potrebam zborovskega petja. Nekvaliteta in s tem neudeležba na reviji naj bi hkrati imela za posledico odgovarjajoče določitev višine finančne podpore zboru.

Osvojiti moramo pravilo, da se je treba za sodelovanje na reviji temeljito pripravljati tako programsko kakor izvedbeno! Brez udeležbe na občinskem srečanju naj zbori ne bi sodelovali na tekmovanjih višjega razreda ali gostovali zunaj občine.

Zbore, ki redno napredujejo in dosegajo vedno lepše uspehe pa je treba nagraditi vsaj s tem, da sodelujejo na revijah in drugih prireditvah v drugih občinah. Tako sodelovanje bi pomenilo za zbore neprecenljivo vrednost in priznanje ter spodbudo za temeljitejše delo in dvig kvalitete. S tem bi marsikje odpravili občinsko zaprtost, ki je — žal — vse prepogosto prisotna in škoduje skupnemu delu.

POSVET PREDSEDNIKOV DRUŠTEV IN SKUPIN

Kljub programom, ki jih društva in skupine vsako leto posredujejo občinski ZKO, se predsedniki naših društev vsaj dvakrat letno sestanejo z vodstvom OZKO in v neposrednih pogovorh poročajo o opravljenem delu, o tekočih nalogah ter o načrtih za naprej.

Trenutno pestijo naša društva in skupine predvsem kadrovske težave, kar je povezano zlasti z bencinskimi boni, pa tudi z menjavo generacij. Nekateri morajo k vojakom, drugi se poročijo in s tem v zvezi nastopi vrsta problemov pri posamezni dejavnosti. Že tako je — glede na možnosti — kadrovsko zasedbo težko najti in zbrati primeren program za posamezne skupine.

zgoraj naštete težave pa normalen potek dela še bolj ovirajo. Kljub temu so si bili vsi prisotni v razpravi edini, da bodo skušali še naprej in s še večjo zagnanostjo opravljati svoje kulturno delovanje, saj je doseglo ljubiteljstvo v zadnjih nekaj letih z množičnostjo in kvalitete vidno mesto v celotnem slovenskem kulturnem prostoru!

M. Š.

● VESTI IZ KULTURE

Na letošnjem Ex-temporu Podobe Ljubljane so sodelovali tudi trije likovniki KUD Vide Pregarc, Danilo Jakovčič, Željko Karakaš in Matjaž Rolih. Dela so bila — tako kot vsako leto doslej — na ogled v atriju ljubljanskega magistrata.

Od naših likovnikov KUD V. Pregarc se je Ex-tempora RAŠICA 83 udeležil le Danilo Jakovčič.

V počastitev krajevnega praznika Cerknice je tamkajšnja ZKO pripravila slikarsko delovno srečanje Ex-tempore 19. oktober. Iz naše občine so se ga udeležili štirje likovniki. Danilo Jakovčič, Željko Karakaš, Janez Kovačič in Matjaž Rolih. Iz Cerknice se bo razstava preselila še v Loško dolino.

M.R.

● PODOŽIVLJANJE TRPLJENJA

Kantata Ravensbrück

V okviru XI. festivala Revolucija in glasba je bila v sredo, 23. novembra tudi plesno upodobljena Kantata Ravensbrück mladega skladatelja Alojza Ajdiča. Skladatelj je v svoje glasbeno delo vnesel pesmi bivših taboriščnic Katje Špurš Erne Muser, Vere Albreht in Katarine Miklav ob spremljavi dveh mešanih pevskih zborov in recitatorke. Za to delo je Alojz Ajdič že lani prejel Prešernovo nagrado Gorenjske in nagrado vstaje slovenskega naroda.

Pripravljalni odbor republiške sekcije internirancev je o predvajanju kantate predhodno obvestil vse sekcije pri OO ZZB NOV Slovenije. Odziv je bil nepričakovano velik od vsepovsod. Predvidena je bila le večerna predstava, a 600 sedežev v srednji dvorani Cankarjevega doma je bilo premalo. Nujno smo morali za udeležence zunaj Ljubljane organizirati tudi popoldansko predstavo!

Številni posebni avtobusi so na popoldansko predstavo pripeljali bivše internirance in njih svojce iz Primorske, Gorenjske in Dolenjske (od tod celo avtobus mladine).

V imenu nekdanjih taboriščnic je vse navzoče pozdravila Rapa Šuklje. Seznanila jih je z vsebino kantate, z njenim skladateljem in izvajalci. Toplo je pozdravila prisotni pesnici Katjo Špur in Erno Mušer ter z žalostnim prizvokom v glasu dodala, da pesnic Vere Albreht in Katarine Miklav ni več med živimi. Najprej je bila na sporedu recitacija Oče naš iz Cankarjevega Hlapca Jerneja, ki jo je umetniško podal Polde Bibič. Partizanski pevski zbor pod vodstvom Marka Gašperšiča je nato presunljivo zapel šest pesmi.

Globok oder je bil ves v temi, zadoneli so prvi zvoki kantate, prikazal se je osvetljen trikotnik s števili, ki jo je nosila vsaka brezimena taboriščnica. In že so se pojavili študenti in študentke, članice kluba Kazina, pripravljene odplesati koreografsko kompozicijo Metoda Jerasa. Ta mladina, ki so ji grozote vojne tuje, se je vživela v trpljenje, v upanje in vero taboriščnic ter se s pravo umetnostjo zlila v glasbo kantate. Vete je tulil po severni poljani taborišča, črne vrane s pelerinami, paznice in esesovci z biči so ustrahovali bedne postave jetnic. Prisotni v dvorani so strmeli na oder, kot da so čutili kljub ponižanju dostojanstvo postav v raševini in njihovo globoko vero v svobodo, pravico, človečanstvo. Štirideset minut podoživljanja v glasbi in izraznih gibih, ko je skušalo nasilje zlomiti življenja upornih in hrabrih žena, ki so se zavedale, da pravih človeških vrednot ne uniči še tako strašno nasilje. Veter je jokal in v sunkih zavijal čez oder, vel je mraz, vsepovsod so ležali mrliči, prihajale so nove in nove jetnice. Spraševale so se: Zakaj? v telesih se je smrti upiralo vsako vlakno in vpilo po zdravju, delu, po sreči in soncu. Gledalci smo občutili to dostojanstvo, polno tovarištva in medsebojne pomoči... Turobnost taboriščnega okolja je povečala projekcija diapozitivov.

Bivše taboriščnice so podoživljale te grozote in jokale, marsikateri pa se je iz njene notranjosti utrgal glasen klic sovraštva proti tistim, ki so jih poniževali in pretepali. Kaj naj še dodam? Bilo je enkratno, doživeto in hkrati opozorilo vsem tistim, ki se ne zavedajo, kaj je mir! Vse priznanje mladini in koreografu, ki je v nas tako silovito zbudil spomine na naše najtežje čase.

Pod vodstvom naše neumorne dolgoletne predsednice taborišča Ravensbrück pri RO ZZB NOV Slovenije inž. Sonje Lapajne smo imeli mnogo dela in priprav, da je prišlo do izvedbe kantate. Naša največja skrb je bila organizirati popoldansko predstavo, ker smo zanjo morale zbrati dodatna finančna sredstva. Povsod pa smo našle dovolj razumevanja in pomoči. V imenu odbora za predstavitev kantate Ravensbrück in internirancev iz naše občine se občinskemu odboru ZZB NOV Ljubljana Moste-Polje iskreno zahvaljujem za tankočuten poslug in tukajšnjo vsestransko pomoč.

JUSTI STRŽINAR

● Redna knjižna zbirka Prešernove družbe za leto 1984

Tudi letos je izšlo v redni knjižni zbirki Prešernove družbe šest knjig. Naročniki so zbirko, katere prednaročniška cena za broširane izdaje znaša 600 dinarjev, prejeli 3. decembra, ob obletnici rojstva dr. Franceta Prešerna.

Letošnjo zbirko sestavljajo knjige: Prešernov koledar, ki ga je uredil Ivan Tavčar, povest Mimi Malenškove »Jesen v soteski«, pričevanja našega izseljenca Ivana Dolenca »Za dolar človečnosti«, knjiga za mladi svet »Iz moje tržaške mape« avtorice Nade Kraigherjeve, delo Franceta Adamiča »Spomini in pričevanja o življenju in delu Luisa Adamiča« in roman »Petrijin venec« srbskega pisatelja Dragoslava Mihailovića v prevodu Janka Modra.

Pri Prešernovi družbi, ki letos slavi 30 let svojega delovanja, že zdaj vabijo vse redne bralce te knjižne zbirke kot tudi druge, da čimprej izpolnijo naročilnico za prihodnje leto. Prednaročniška cena redne zbirke za leto 1984 bo za broširano izdajo 750 dinarjev, za vezano pa 1200 dinarjev. Nagradno knjigo bodo brezplačno prejeli vsi, ki bodo celotno naročnino poravnali do konca junija 1984 (lahko tudi v treh obrokih).

Redno zbirko Prešernove družbe za leto 1984 bodo sestavljale knjige: Koledar 1985, Franc Šetinc »Človek z več imeni«, Polona Škrinjar »Črni človek«, Miško Kranjec »Šola za čarovnike«, Edvard Kardelj »Spomini« in Camil Sijarič »Dvorec« (nagradna knjiga).

Pri poverjenikih Prešernove družbe v vašem kraju, šoli, delovni organizaciji ali knjigarni pa lahko poleg omenjene zbirke naročite še zbirko šestih romanov »Ljudska knjiga« (cena 1500 dinarjev) in ljudsko revijo »Obzornik« (letna naročnina za 12 številk je 600 dinarjev). Naročila pa seveda lahko tudi sporočite po telefonu (061) 218-909 ali pa pošljete na naslov: Prešernova družba, Borsetova 27, 61000 Ljubljana.

D.J.

● Nova delovna organizacija?

Kulturni dom ŠPANSKI BORCI

Verjetno je v občini malo ljudi, ki ne vedo kje stoji in s čim se ukvarja kulturni dom Španski borci. Najbrž pa je prav tako malo tistih, ki vedo, da dom posluje brez statusa. Vse od 4. julija 1981, ko je bil odprt, znjim upravlja občinska skupnost za razvoj družbenega standarda, ki pa te vloge ne more in ne sme opravljati v nedogled.

O statusu KD Španski borci so od ideje o njegovi gradnji v letu 1977 do danes potekali številni pogovori in razmišljanja, ki pa so se posebno intenzivirali letos. Na voljo je bilo več različnih možnosti: združitev s Cankarjevim domom, združitev institucij, ki delujejo v hiši (Jožeta Mazovca, občinska knjižnica, zveza kulturnih organizacij, krajevne skupnosti Moste, Selo), ustanovitev samostojne organizacije. Končno je prevladala zadnja. Tako bomo v občini najbrž dobili še eno delovno organizacijo družbenih dejavnosti.

Seveda pa je potrebno še marsikaj postoriti do končnega konstituiranja. Občinska skupščina bo predvidoma na sejah vseh treh zborov 26. decembra obravnavala elaborat o družbeno ekonomski upravičenosti delovne organizacije in če bo ugotovila upravičenost ustanovitve, bo sprejela tudi sklep o ustanovitvi delovne organizacije v ustanavljanju. S tem bodo dani formalni temelji za pričetek postopkov za konstituiranje doma.

Elaborat o družbeno ekonomski upravičenosti ustanovitve delovne organizacije KD Španski borci predvideva, da bo dom okrepil svojo dejavnost in da bo bolj posegal v ljubljanski kulturni prostor. Ta dva elementa naj bi tudi pomenila osnovo za financiranje delovanja. Več sredstev naj bi dom dobil s svojo dejavnostjo ter prek svobodne menjave s kulturno skupnostjo. V prehodnem obdobju pa naj bi domu pomagala tudi občinska skupščina s svojimi sredstvi.

V domu naj bi do konca leta 1985, ko bi se nehalo prehodno obdobje, zaposlili tudi ustrezno število ljudi in nabavili opremo, ki je še potrebna za polno delovanje. Poleg treh doslej zaposlenih ljudi bo treba čimprej zaposliti še direktorja in programskega vodjo. Nakupili pa naj bi še odrsko opremo, ozvočenje in svetlobni park. S tem bi bil dom sposoben nuditi prostor tudi zahtevnejšim izvajalcem.

Pričakovati je torej, da bo KD Španski borci kmalu konstituiran. Pričakovati je tudi, da ne na breme družbene skupnosti.

Porok za to nam je že dosedanje delovanje doma, saj je bilo v njem v dobrih dveh letih že kar približno 300 kulturnih prireditev.

JOŽE KONČAN

● Prireditve v KD Španski borci

VELIKA DVORANA

– 25. decembra ob 19.30 – koncert pianista Acija Bertoncelja

– 19. decembra ob 20. uri – večer slovenskih ljudskih pesmi v izvedbi MPZ »LIPA ZELENELA JE...« zbora nekdanjih članov APZ Tone Tomšič iz obdobja šestdesetih in sedemdesetih let s svojim dirigentom Markom Munihom.

– 20. decembra ob 19.30 – **Tone Fornezzi-Tof: OBČINSKI SVETNIK JOSEF ŠVEJK** – Izvaja Janez Hočevar-Rifle

– 26. decembra ob 17. uri — **Novoletni koncert učencev glasbene šole Ljubljana Moste-Polje.** Vstop prost!

Prodaja vstopnic za vse predstave je dan pred predstavo od 16. do 19. ure in na dan predstave od 16. ure dalje pri blagajni KD Španski borci, Zaloška 61.

LIKOVNI SALON

– od 8. do 18. decembra bo odprta razstava barvnih fotografij pobratenega mesta Karl Marx Stadta.

– Od 20. decembra 1983 do 7. januarja 1984 bo ob petletnici delovanja odprta razstava članov likovne sekcije KUD Vide Pregarc.

Razstave bodo odprte vsak dan od 16. do 19. ure in ob sobotah od 10. do 12. ure.

Uprava doma

● Knjižnica Jožeta Mazovca je odprta

– oddelek za izposojo knjig na dom z bralnico, prireditvena soba in soba za intenzivni študij, vseh pet delovnih dni v tednu od 8. do 20. ure, ob sobotah od 8. do 13. ure;

– pionirski oddelek z bralnico in kotičkom za cicibane vseh pet delovnih dni v tednu od 8. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 13. ure;

– glasbena soba vseh pet delovnih dni v tednu od 10. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 13. ure;

– vsak četrtek ob 16. uri je ura pravljic za otroke od 5. do 10. leta starosti.

V SPOMIN

Tovarišici Jožici v zadnje slovo

Rodila si se v Ljubljani kot hči primorskih staršev. V družini vas je bilo pet. Osnovno šolo si opravila v Mostah, nadaljevala šolanje v štiriletni meščanski in ga končala na trgovski šoli.

Že kot mladenka si se vključila v družbeno aktivno življenje, najprej kot članica Sokola v Mostah, v boju proti okupatorju. Zaradi aktivnega dela si bila že junija 1942 sprejeta v SKOJ. V letu 1943 si že organizirano delovala tudi v organizaciji žena.

Tvoja aktivnost, kakor tudi aktivnost tvoje družine, ni ostala skrita sovražniku. Maja 1944 si bila izdana in aretirana od domobranske policije in bila do avgusta v zaporu v Ljubljani, kjer si bila podvržena maltretiranjem vseh vrst, nato pa odpeljana v koncentracijsko taborišče Rawensbrück in od tam v taborišče Belzig, kjer si ostala do konca vojne.

Skupaj smo prestajale grozote taboriščnega življenja in čeprav spomini sicer počasi bledijo, ostaja v naši notranjosti večen odpor do nečloveškega poniževanja, do mučenja in do spreminjanja ljudi v nepomembne taboriščne številke, manj vredne kot živina.

Bojevale smo se, gladovale, trpele, a nikoli klonile. Nikoli, čeprav so se naše vrste vsak dan redčile. Zato smo nekatere tudi preživele.

Ko se danes poslednjič poslavljamo od tebe, nam je težko in z bridkostjo v srcu ugotavljamo, da smo izgubili ženo, ki smo jo dobro poznali, ljubili in zaradi poštenega in neumornega dela globoko spoštovali. S tvojim odhodom se je spet razredčila vrsta požrtvovalnih aktivistov in aktivistk NOB, bork in borcev za svobodo in lepše življenje naših narodov. V

imenu bivših internirank iz Rawensbrücka iz Belziga ter v imenu družbenopolitičnih organizacij KS Kodeljevega, izrekam največjo zahvalo.

ŠTEFKA KAVČIČ